

عوارض کرونا در بیماران بستری در بیمارستان

یکی از چالش‌های مهم در طول دوران همه‌گیری کرونا، عواقب درازمدت ابتلا به کروناست. اگر چه در مورد عوارض مزمن تعریف دقیق و مشخصی وجود ندارد؛ مرحله تحت حاد دو تا سه هفته پس از شروع علائم تعریف می‌شود و کرونای مزمن دوازده هفته پس از علامت دار شدن می‌باشد. اگر چه در مطالعات قبلی تمرکز بر علائم حاد بالینی کرونا بوده است؛ عواقب و عوارض بالینی کرونا کمتر مورد توجه بوده است.

در تحقیق انجام شده توسط Drake و همکاران در یک مطالعه آینده نگر عوارض کرونا در بیماران بستری مورد مطالعه قرار گرفته است. در این مطالعه ۷۳۱۹۷ نفر بیمار از ۳۰۲ مرکز درمانی مورد بررسی قرار گرفتند. افراد مورد مطالعه ۴۴ درصد زن و ۷۳ درصد سفید پوست بودند. جمعیت هدف از ۴ ژانویه تا ۴ اگوست تحت بررسی واقع شدند. این مطالعه نشان داد؛ ۴۹ درصد افراد حداقل یک عارضه داشتند. عوارض بعد کرونا نه تنها با میزان مرگ و میر در بیماران بستری همراه است، بلکه توانایی خودمراقبتی بیماران را نیز در زمان ترخیص کاهش می‌دهد. در

مطالعات قبلی بیشتر تمرکز بر حمایت‌های تنفسی در زمان بستری بوده؛ ولی در این مطالعه بیشتر عوارض بالینی در چند ارگان مورد توجه قرار گرفته است. با وجود میانگین سنی ۷۱ سال، افراد جوانی که از مشکلات بالینی پس از ابتلا رنج می‌بردند نیز بررسی شدند(۱).

نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که افزایش خطر عوارض تاثیرگذار بر اندام‌ها با مشکلات بالینی قبل از ابتلا در اندام در گیر و ناخوشی‌های خاص جنس و سن در افراد همراهی دارد. تنها استثنا عوارض کبدی و گوارشی است. در بررسی همراهی پیش‌آگهی بالینی و بقا، تعداد و نوع عوارض اهمیت دارد. بطوری که عوارض بیش‌تر با پیش‌آگهی بدتری در وضعیت بقا فرد همراه است. عوارض تنفسی و قلبی حدود دو تا دو ونیم برابر با شانس افزایش خطر در بقا همراهی دارد(۱).

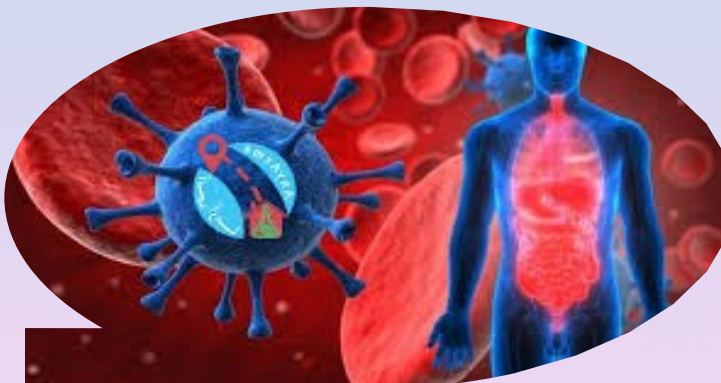

از یافته‌های قابل توجه مطالعه، خطر مرگ و میر در بیماران جوان‌تر با عوارض همراه به نسبت افراد مسن‌تر بیش‌تر است. این تفاوت تاثیر عوارض بالینی در مورثالیتی، معنی‌دار بود. نتایج این تحقیق مستقل از تعداد و وجود کوموریدتی در بیماران است و نشان می‌دهد که در دوران پاندمی به بیماران جوان‌تر که خطر مرگ در فاز حاد در آنان کمتر است؛ می‌بایست بیشتر توجه کرد. هرچند که ممکن است طول مدت زمان بستری با عوارض بعد از کرونای حاد یا تحت حاد زندگی کنند(۱).

در این مطالعه تمرکز اصلی بر عواقب بالینی در بیماران بستری کرونا در بیمارستان بوده و نیاز است که نتایج و اثرات طولانی مدت عوارض ابتلا به کرونا نیز بررسی گردد. تاثیر عوامل ساختاری مثل نژاد، قومیت و عوامل اجتماعی - اقتصادی در کووید درازمدت بسیار اهمیت دارد. نقش این عوامل مخدوش‌گر همانند کوموریدتی، سن و جنس نیز باید در مطالعات آتی بررسی و اثر عواملی مانند امتیاز ارزیابی نارسایی اندام، طول زمان بستری و استفاده از دگزامتازون در طول بستری نیز تعدیل شود(۱).

با در نظر گرفتن افراد زیادی که در دوران همه‌گیری مبتلا شده‌اند، عواقب پایدار کرونا بار مضاعفی بر نظام سلامت کشور دارد. اطلاع از علائم بالینی پایدار و تاثیر این عوارض بر مرگ و میر علاوه بر آمادگی در خیزهای بعدی پاندمی؛ در تعیین میزان بار بیماری کرونای پایدار در زمان همه‌گیری بر نظام سلامت کشور حائز اهمیت است.

انجام مطالعات بیشتر در کشور در زمینه تعیین ویژگی‌های بالینی پایدار کرونایی در گروه‌های دموگرافیک مختلف توصیه می‌شود. شناسایی ویژگی‌های سرولوژیک، انحرافات ایمنولوژیک و آسیب‌های بافتی در کرونای پایدار در پاندمی و خیز پنجم از اولویت‌های پژوهشی کشور است.

۱. Gu X, Cao B. In-hospital complications associated with COVID-19. The Lancet. 2021;398(10296):188-90.